



Paganiniho smlouva

Je vlhák červnová noc. Šedomodrou hladinu brázdí opuštěná loď. Všimne si jí starý rybář, vystoupí na palubu a člun prozkoumá. V kajutě sedí dívka, v dlouhých černých vlasech má vetknutou sponku s bílou holubicí — symbolem míru. Je mrtvá.

„Utopila se, Joono,“ prohlásí patolog.

„Utopila?“

Lékař přikývne a cukne koutky úst. „Utopila se na palubě plovoucí lodi.“

„Pravděpodobně ji někdo vytáhl z moře.“

„Dívčiny plíce jsou plné slané vody, ale na těle po ní nenajdeš ani stopy,“ podotkne tichounce patolog. „Je to záhada...“

V salonu luxusního bytu je nalezen oběšený muž. Oprátka je připevněna k lustrovému háku, v místnosti však není jediný kus nábytku, na který by se mohl postavit...

Vyšetřování obou záhadných úmrtí se ujme kriminální komisař Joona Linna. Záhy zjišťuje, že utopená dívka i oběšený muž jsou oběťmi monstrózního zločinu.